

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

בחוקותי | גיליון 80 | כ"ג אייר התשפ"ד

סעודה ראשונה

"אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם" אדם שנמצא בתורה לא יכול להיות גם בדברים בטלים ולהיפך

מובא במדרש (ויק"ר לה, א) הָדָא הוּא דְכָתִיב "חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאָשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ" (תהלים קיט, נט) אָמַר דָּוִד רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיִיתִי מְחַשֵּׁב וְאֹמֵר לְמָקוֹם פְּלוֹנִי וּלְבַיִת דִּירָה פְּלוֹנִית אֲנִי הוֹלֵךְ, וְהִיוּ רַגְלֵי מְבִיאוֹת אוֹתִי לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְאָשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ עכ"ל.

ובאמת צריכים להקשות ולומר, מה פירוש וְהִיוּ רַגְלֵי מְבִיאוֹת אוֹתִי, הלא דוד המלך הוא איש משכיל, איש נבון וחכם והיה צריך לומר ראשי מביא אותי, כי הראש קובע לאן הרגלים ילכו. מה פירוש רגלי מביאות אותי, למה לא אמר ראשי?

אלא אולי אפשר לבאר ולומר כך, דוד המלך היה אדם גדול וקדוש, שכל ימיו ועיתותיו היו בתורה הקדושה ובעבודת ה'. וכמו שהגמרא אומרת (ברכות ד.) שדוד המלך היה אומר שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלוש שעות, ואני "מצות לילה אקום להודות לך" (תהלים קיט, סב) כל חייו היו סביב התורה והקדושה. לאט לאט עם הימים, דוד המלך אמר אולי אני צריך קצת זמן לעצמי, ללכת לנוח, ללכת קצת לבתי תיאטראות, בתי קרקסאות קצת זמן לעצמי בשביל להבין יותר את החיים ולחיות יותר את החיים. אני כל היום סביב התורה והמצוות, כל היום סביבי עבודת ה' אולי אני צריך קצת זמן לעצמי,

ומתי שהוא ביקש את הזמן לעצמו, הרגלים שלו היו מביאות אותו לבית כנסיות ומדרשיות.

ואז "חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאָשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ" דוד המלך הרגיש שההרגלים הרעים באים איתו לתורה ולקדושה, ההרגלים של בתי קרקסאות ובתי תיאטראות מביאים אותו לבתי כנסיות ולבתי מדרשות. ההרגלים הגשמיים שהוא ניסה ללכת אליהם, היו נכנסים איתו ומפריעים לו בתורה ובמצוות ובמעשים טובים, אז הוא עצר את הדברים האלה, כי אי אפשר לפסוח על שני הסעיפים.

אם אדם נמצא בתורה הקדושה הוא לא יכול להיות בדברים בטלים, אם אדם נמצא בדברים בטלים הוא לא יכול להיות בתורה הקדושה, כי הדברים הבטלים נכנסים בתוך התורה הקדושה. לכן דוד המלך מיד ניתק את זה והבין שאם דבקים בתורה, "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּהּ" אֵלֶיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם" (דברים ד, ד) הדבקות בתורה זה כמו אוויר לנשום, שאי אפשר רגע אחד לנשום ורגע אחד לא לנשום. אם נושם, נושם כל הזמן, ואם עוצר, נעצר.

רק 5 זקוקת קריאה כיום
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

הרבה אנשים עושים הרבה דברים אבל הם לא מרוכזים בדבר שהם עושים ואמרנו כמה פעמים אדם שמתפלל לקב"ה לפרנסה וקופץ לרפואה וקופץ לישועה וקופץ לעניין אחר, אדם צריך להיות מרוכז במה שהוא עושה בצורה חזקה. אדם שמתחיל ללמוד גמרא וסוגר, והולך ללמוד הלכה וסוגר, והולך ללמוד חומש וסוגר, והולך ללמוד משנה, זה לא טוב.

אדם צריך לדעת סדרים מסודרים: זה סדר של משנה, זה סדר של גמרא, זה סדר של נביא, זה סדר של הלכה. אדם צריך שהחיים שלו יהיו מרוכזים על דבר אחד. אדם שפוסח על כמה סעיפים, אדם שקופץ מדבר לדבר, לעולם לא יגיע לריכוז האמיתי, לעולם הוא לא יגיע למה שבאמת הוא צריך.

"אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם" לא רק שמעשיך יהיו לשם שמיים אלא גם מעשי האנשים מסביבך

והנה רש"י האריך בעניין כפל הלשון, שהתורה הקדושה כופלת ואומרת "אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם" וצריך להבין מדוע התורה כופלת את הלשון, וידוע כמו שהארכנו בעבר שכל תג בתורה הקדושה מדור קדק ביותר, מה כפל הלשון פה?

אלא אפשר לבאר ולומר, שלא די לו לאדם במה שהוא עצמו הולך בחוקותיו של הקב"ה ומתנהג בדרך ה', אלא האדם צריך להשתדל בכל כוחו לזכות את האחרים שגם הם ילכו בדרך ה' ויקיימו תורה ומצוות. כמו שמובא בגמרא (שבת נד:): מי שספק בידו למחות ואינו מוחה, נקרא על שמו, על כן אמר שוב "וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ" שחייב אדם לעשות משמרת, גדר וסייג לתורה, להיות שומר למצוות שיתקיימו גם על ידי אחרים.

אדם שחושב שאם קיים הוא את המצוות בזה יצא ידי חובה, טועה טעות חמורה. וכמו שחז"ל אומרים (שם) פרתו של רבי אלעזר בן עזריה הייתה יוצאת ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים, ודרשו ואמרו וכי רבי אלעזר בן עזריה לא הקפיד בעניין שבת, ודאי שהקפיד, אלא פרתם של השכנים של רבי אלעזר בן עזריה יצאה ברצועה שבין קרניה, ורבי אלעזר בן עזריה לא הוכיח אותם מספיק, ולכן נקרא על שמו שפרתו יצאה ברצועה שלא ברצון חכמים.

אם כך התורה הקדושה מצווה אותנו פה "אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם" שלא די לאדם שהוא לבד מקיים את החוקים ואת המצוות, אלא יהודי חייב בכל כוחו לדאוג שגם חבריו וקרוביו ובני משפחתו, וכלל עם ישראל יקיימו את התורה ואת המצוות.

וידוע מה שהגמרא אומרת (ברכות כח:): רבי יוחנן כשחלה ובכה, שתי דרכים לפני, אחד לגן עדן ואחד לגיהנום ואינו יודע באיזו דרך מוליכים אותו. ופירשו המפרשים כי ודאי רבי יוחנן כשלעצמו לא היה לו לירא מגיהנום, אבל חשש שאולי בניו או תלמידיו יקלקלו דרכם, והם על ידי מעשיהם יוליכוהו לגיהנום כי ברא מזכה לאבוא (סנהדרין קד). דלהפך, דהיינו דאיזה דרך מוליכים אחרים אותו.

והיינו דאמר דוד המלך "חֲשַׁבְתִּי דַרְכֵי" (תהלים קיט, נט) מדוע אמר דרכי, שתי דרכים גן עדן וגיהנום, ואינו יודע באיזו דרך מוליכים אותי הבאים אחריי. על כן "וְאֶשְׁיֵבָה רְגְלִי" אלו הבנים והתלמידים, כמו שנאמר ברא כרעא דאבוא. "אֶל עֲדֹתֶיךָ" כלומר על כן השתדלתי בכל עוז לפקח על הבאים אחריי ולדבקם גם הם אל עבודתך, וזה רגלי מוליכות אותי לבית המדרש. לכן האדם צריך להשתדל בכל כוחו, שכל מעשיו יהיו לשם שמיים ולא רק מעשיו, אלא לזכות את אחרים שגם הם, מעשיהם ודרכיהם יהיו בדרך ה' לשם שמיים.

**כדאי הוא רבי שמעון
לסמוך עליו בשעת הדחק**

**הזרמונות הרב בעניינות
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזהר היומי**

**ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם
ולזכות בשותפות של
עשרות אלפי סיומי
הזהר הקדוש**

**להנצחת הזוהר היומי
או הנצחת חודש לימוד מלא
במהדורת הזוהר היומי שתחולק בעשרות אלפי עותקים**

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*

שאלה:

כבוד הרב רצינו לשאול מה לעשות עם ילדה טובה שממש גדלה בבית טוב ועכשיו יצאה מהדרך פרשה וכל יום יורדת יותר ויותר?

תשובה:

תפילות, ההורים תפילות, תחנונים להשם. לדבר אל ליבה, לא ללכת בדרך קשה. הדרך של דרך קשה היא דרך לא טובה. לא לריב, תפילות ו"דַרְכֵיךָ דַרְכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (משלי ג, יז) בסוף תחזור לדרך טובה.

"וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר"
שלוש הבריתות שהבטיח הקב"ה לעם ישראל לדורי דורות

הנה צריכים להבין, הרי לא מצאנו בתורה ברית חדשה שהקב"ה כרת עם כל אחד מהאבות, הקב"ה כרת ברית עם אבות העולם אברהם יצחק ויעקב ברית אחת, ברית בין הבתרים. וכך מובא (בראשית כו, ג) "וְהִקְמַתִּי אֶת הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ", אם כך מה הן השלוש בריתות שנאמר כאן "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר"? הרי נאמרה ברית אחת וזהו, אם כך מה הן הבריתות?

אלא אפשר לבאר ולומר, לכל אדם ואדם יש הרבה משאלות לב, כל אדם ואדם יש לו הרבה בקשות והרבה רצונות שיתקיימו איתו ועם בניו ועם משפחתו, אבל יש שלושה דברים שהם החשובים ביותר והם בניים חיים ומזונות. אלו השלושה דברים החשובים ביותר, אדם רוצה שיהיו לו ילדים, אדם רוצה שיהיו לו חיים ארוכים, ואדם רוצה שתהיה לו פרנסה בשפע.

והנה כשנסתכל על אבות העולם נראה, ששלושת האבות אברהם יצחק ויעקב כל אחד זכה במשהו אחר יותר מהשני. יצחק אבינו זכה לחיים ארוכים, החיים של יצחק אבינו היו חיים מלאים, שלמים חיים ארוכים. חי יותר מאברהם ויותר מיעקב וכן כל חייו נר בארץ ישראל, לא נרדף מארץ ישראל, לא היה צריך לברוח מארץ ישראל, ועליו נאמר "אֶת מִסְפַּר יְמֵיךָ אֲמַלֵּא" (שמות כג, כו) היו לו חיים ארוכים, נוחים וטובים.

יעקב אבינו היו לו בנים, הקב"ה זיכה את יעקב אבינו בשתיים עשרה שבטים "שִׁבְטֵי יִהְיֶה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל" (תהלים קכב, ד) היו לו בנים צדיקים יראי שמיים, לא כאברהם אבינו שהיה לו את בני קטורה ואת ישמעאל, ולא יצחק שהיה לו את עשיו. יעקב אבינו כל בניו היו צדיקים ומיטתו הייתה שלימה לפני הקב"ה, אז יעקב אבינו התברך בברכת הבנים.

אברהם אבינו התברך בברכת השפע והפרנסה "וְהָיָה בְרֶךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל" (בראשית כד, א) שאברהם אבינו הייתה לו פרנסה מרובה והיה לו עושר גדול ביותר.

אם כך, הברכה שהקב"ה מבטיח ואומר לעם ישראל, "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר" שהקב"ה יזכור לעם ישראל את שלושת הבריתות חיים ארוכים, בנים ופרנסה. שהברכות האלה ילכו עם עם ישראל לדורי דורות, ויהיו חלק בלתי נפרד ובלתי נמנע מעם ישראל.

"וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר"
הכוח של מסירות הנפש תמיד נזכר בשמיים

צריך להקשות, מדוע בכל האבות נאמרה זכירה וביצחק לא נאמרה זכירה, "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב" נאמרה זכירה. "וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק" לא נאמרה זכירה, "וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר" נאמרה זכירה. מדוע ביעקב ואברהם נאמרה זכירה, וביצחק לא נאמרה זכירה?

אלא אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, שכאשר הבנים עושים את מעשי האבות גם כן מתעוררת זכות האבות בשמיים. והנה אברהם יצחק ויעקב מסמנים

שלושה עמודים, אברהם מסמן את עמוד החסד, יצחק מסמן את עמוד המסירות נפש, יעקב מסמן את עמוד התורה הקדושה. חסד ותורה לא תמיד יש בעם ישראל, יש זמנים שיש בהם חסד גדול בעם ישראל ופחות תורה, יש זמנים שיש תורה ופחות חסד, אז חסד ותורה זה תלוי בדורות ותלוי בניסיונות.

אבל מסירות נפש שזה כנגד יצחק, בכל הזמנים יש בעם ישראל "כִּי עָלֶיךָ הִרְגַּנוּ כָּל הַיּוֹם" (תהלים מד, כג) חז"ל אומרים זו ברית מילה, שמוסרים נפש שמלים את הבן. כל יום שיש בריתות זה מסירות נפש, כל דבר שיהודי עושה למען הקב"ה, כל מעשה שיהודי עושה למען הקב"ה יש בו כעין ממסירות נפש.

לכן "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב" זו תורה, צריך תמיד לזכור גם בזמנים שיש בהם ירידה בתורה, "וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר" זה חסד צריך לזכור כי גם יש זמנים שיש ירידה בחסד, אבל את "וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק" זה תמיד אפרו מונח על גבי המזבח. תמיד עם ישראל בכל הזמנים, ובכל העיתים מוסרים נפש למען הקב"ה, ושם לא צריך זכירה כי זה נמצא תמיד בתוך עם ישראל, חזקן וטובע בטבעם כח המסירות נפש.

"וְאִם מִשְׁדָּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לַה' וְהָיָה עֲרֹכְךָ לְפִי זֵרְעוֹ" הילדים של האדם מעידים עליו האם דרכו אמיתית ונכונה

והנה אפשר לבאר ולומר, כשרואים אדם שמקיים מצוה טלית נאה, אתרוג נאה, תפילין נאות, או כל מצוה אחרת שיהודי מקיים, העולם מודד אותו ובוחן אותו בשני סוגי אנשים. אנשים שאוהבים אותו, יאמרו כמה נאים מעשיו, כמה צדיק היהודי הזה, כמה מקפיד במצוות, כמה מסור הוא לקיים את תורתנו הקדושה. אנשים אשר לא אוהבים אותו, יאמרו כמה בעל גאווה הוא, כמה משתדל הוא להבליט את עצמו, כמה מעשים לא נאים, כמה מעשיו לא לשם שמיים. אם כך כל מעשה שעושה האדם, בוחנים אותו אוהביו לטובה, שונאיו לרעה. אם כך, איך נדע האמת אם האדם מעשיו לשם שמיים או לא, איך נדע האם דרכו טובה או לא?

אלא צריך לדעת שהדרך הפשוטה היא לבדוק על האדם אם מעשיו נאים או לא להסתכל בילדים שלו, אם הילדים שלו הולכים בדרך ה' ומתנהגים בהתנהגות טובה, סימן שגם הוא בראשית דרכו הלך בדרך ה', והתנהגותו הייתה התנהגות הגונה וישרה לשם שמיים. אם בניו הולכים בדרך רעה, המבחן הוא שגם הוא הלך בדרך רעה והתנהגותו שלו הייתה התנהגות לא הגונה, ומעשיו לא היו לשם שמיים.

ובזה אפשר לדקדק בפרשת השבוע "וְאִם מִשְׁדָּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לַה' וְהָיָה עֲרֹכְךָ לְפִי זֵרְעוֹ" רק לפי זרע האדם והתנהגותו של האדם, נדע האם "משדָּה אֲחֻזָּתוֹ", האם ההתנהגות שלו הייתה להקדיש אשה לה' מזרעו, נבין את דרך האדם אם היא דרך אמיתית ודרך נכונה או שלא הייתה דרך הגונה ולא הייתה דרך ישרה.

סגולה גדולה ליום ח' באייר לקיבול תפילותיו ועניית בקשותיו של האדם:

יום ח' באייר, הוא יום מקודש ביותר, כ"א ישתדל לקרוא שבע פעמים "עקדת יצחק" ושלוש פעמים "פיטום הקטורת" לפני תפילת מנחה ומובא בספרים הקדושים שמי שביום הזה קורא שבע פעמים "עקדת יצחק" ושלוש פעמים "פיטום הקטורת" לפני תפילת מנחה ואז מבקש מהקב"ה, כל בקשה שמבקש משפיע עליו הקב"ה שפע ממרום וזוכה לסיעתא דשמיא שנענים לו מהשמיים על כל תפילותיו. אז בבקשה צדיקים יקפידו לפני תפילת מנחה לקרוא שבע פעמים "עקדת יצחק", שלוש פעמים "פיטום הקטורת" ובע"ה נזכה לישועה ולהצלחה ולסיעתא דשמיא גדולה.

הבן אדם הזה בן אדם טוב מאד, הוא מוכר במכולת ומי שבא לקנות קמח, הוא רוצה קילו, הוא אומר, מסכן, הוא עני יש לו בקושי קילו, נותן לו קילו וחצי, על חשבוננו עוד חצי קילו. מי שבא לקנות חלב, הוא אומר, רוצה ליטר, מסכן, יש לו חמישה ילדים קטנים בבית, שם לו ליטר וחצי על חשבוננו. וכך עוד ועוד ועוד, ועוזר לעוד אדם ולעוד אדם ועוזר לכולם, זה מה שהוא עשה כל חייו. אמר רב ישעיה מקרעסטיר, את אותו אדם ששם ליטר וחצי לאיש הזה ועוד קצת לאיש הזה, ועוד עזרה לאיש הזה - לקחו אותו לשערי שמיים, לגן עדן, למקום הגבוה והגדול ביותר.

אמר לה רב ישעיה מקרעסטיר, אם את רוצה להתחתן - לשבת לתת שיעורי תורה ולהיות ראש ישיבה, אני לא יודע כמה משקל יהיה בזה, וכמה הנאה אני אקח מזה וכמה זה יהיה בשמיים המשקל של זה. אם את רוצה שיהיה לנו עולם הבא ונעשה נחת רוח גדול להקב"ה, נתחתן בתנאי שנקריב את כל החיים שלנו לעשות חסד לעולם ולעשות חסד לאנשים.

היא אמרה לו, זהו, נגמר השידוך, מתחתנים. רב ישעיה מקרעסטיר התחתן איתה ורב ישעיה מקרעסטיר כל החיים שלו עשה דבר אחד, היה בעל חסד, נותן אוכל לאנשים ששום אדם לא הגיע לדרגת האלה.

בדורות האחרונים לא היה אדם שעשה חסד וסעודות וסעודות מלווה מלכה וכל דבר וכל עניין איפה שאפשר לעזור לעניים. באותן תקופות היתה באירופה עניות קשה ביותר והעניות הקשה ביותר, רב ישעיה מקרעסטיר השתדל בכל כוחו לעשות כל מה שהוא יכול לעזור לכל אדם שהוא יכול בכל חסד, בכל עניין שאפשר.

צריך לדעת, הכוח של החסד שבן אדם עושה חסד עם השני - "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג), לא כתוב "עולם תורה יבנה", בוודאי שהתורה זה העיקר והתורה זה הכל, ועם הכוח של התורה אי אפשר להבין מה זה הכוח של התורה.

רב ישעיה מקרעסטיר זה קודש קודשים, היה בעל מדרגה גבוהה, בעל מעלות עצומות, בעל מעלות עצומות.

יש סיפור על רב ישעיה מקרעסטיר, אין הרבה תורות מרב ישעיה מקרעסטיר, יש הרבה סיפורים, כמה סיפורים שמלמדים אותנו את הכוח ואת הגדולה של רבי ישעיה מקרעסטיר.

אשתו של רב ישעיה מקרעסטיר נפטרה, רב ישעיה רצה להתחתן עם שידוך שני עם אשה אחרת. לפני שהתחתן עם אשה אחרת הוא ישב איתה לפגישה, אחד להכיר את השני. אדם שמכיר את השני, זוג שמכירים אחד את השני, בדרך כלל מה הם מדברים? את הדעות, כל אחד את המחשבות שלו, את הדעות שלו, את הפילוסופיה שלו, את היראת שמיים שלו, מה השאיפות שלו, מה הוא רוצה, מה הוא לא רוצה - זה מה שהם מדברים וזה מה שאנשים בשידוכים מדברים אחד עם השני.

רב ישעיה מקרעסטיר ישב עם אותה משודכת שקראו לה שרה ואמר לה, אני אספר לך סיפור (ככה התחילה הפגישה של רב ישעיה מקרעסטיר עם האשה שהוא התחתן איתה והיא היתה הרבנית אחרי שאשתו הראשונה נפטרה).

והוא אמר לה, אני אספר לך סיפור, ומה הסיפור?

היה איזה תלמיד חכם עצום, תלמיד חכם עצום, גדול בתורה, גדול ביראת שמיים, כל היום יושב בישיבה, לומד תורה, ראש ישיבה, מוסר שיעורים, מרביץ תורה ברבים, תלמיד חכם עצום, תלמיד חכם משכמו ומעלה. ואותו תלמיד חכם נפטר מן העולם, הוא עלה לבית דין של מעלה, בבית דין של מעלה שמה דנים את כולם, שמה שערי שמיים פתוחים, "אין נִסְתָּר מִחֻמַּתּוֹ" (תהלים יט, ז) אין דבר שרק יכול להסתתר מהקב"ה - בית דין של מעלה. בבית דין של מעלה יושבים ומביאים מהיום שהוא נולד, הוא למד בחדר, הלך אחרי כן לישיבה קטנה, הלך לישיבה גדולה, היה תלמיד חכם, היה ראש ישיבה, סיים מסכתות ועוד מסכתות וסיים וסיים וסיים וסיים והיה תלמיד חכם עצום שאין כדוגמתו.

ובאים בבית דין של מעלה כל הזכויות שאותו אדם עשה בעולם ומבקשים מהקב"ה תיקח אותו לגן עדן, צדיק גדול, ראש ישיבה גדול, למד את כל השי"ס כמה פעמים, הרביץ תורה ברבים, היה גדול בתורה, תקחו אותו לגן עדן.

רגע לפני שמובילים אותו לגן עדן מגיעים מלאכי חבלה, מגיעים מלאכים לא טובים ואומרים, כל השיעורים שהוא למד היה לו בזה טובת הנאה, כל התורה שהוא למד היה לו בזה משהו, כל התורה שהוא פלפל היה לו מזה איזושהי הנאה, ואתם מלאכים קשים, מלאכי חבלה חיבלו בכל התורות ובכל מה שאותו תלמיד חכם למד כל חייו, חיבלו והפילו את הכל. אותו אדם היה צריך לחזור בגלגול עוד פעם לעולם הזה.

ומספר לה רב ישעיה מקרעסטיר למשודכת שלו, נכנס אדם שני לדין לפני הקב"ה והאדם השני הוא איש פשוט, עובד בבית מרחץ, עובד באיזה חנות, בבוקר עובד באיזה חנות מכולת ובבוקר עובד בבית מרחץ ובקושי מספיק בבוקר ללמוד דף גמרא, בערב הולך לאיזה שיעור תורה, לומד עוד קצת דברי תורה ובזה מסתכם כל היום שלו - שלוש תפילות בלי יותר מידי פלפולים ותורות, קובע עיתים לתורה, דף גמרא, פה פרשת השבוע, פה הלכה, פה משנה, זה מה שהאדם הזה עושה.

ובבית דין של מעלה מתחילים לדון, מסתכלים על הגמרות מה הוא למד - טוב, אולי איזה מסכת וחצי כל החיים. על הפרשת שבוע שהוא למד - טוב, איזה שני חידושים כל שבוע שהוא למד. לא היה כ"כ הרבה תורה, לא היה בוודאי מתקרב לאותו ראש ישיבה גדול שלקחו אותו לגלגול עוד פעם בעולם הזה.

אחרי שממש סיימו את הדין תורה בשמיים ובאו להניד לו שבן אדם הזה חסר לו, הוא לא מלא, לא מלא במצוות, הגיעו מלאכים טובים לפני הקב"ה ואמרו,

אתם מקדישים

ואנחנו מפיציים!!

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510